

pärsitakse liikmesriigi kodanike tahet esimesena nimetatuga tegelemiseks.

Vaidlusaluste õigusnormide tagajärjel on maksukohustuslasest investori rahakäive välismaise kinnisasja puhul ebasoodsam võrreldes kinnisasjaga siseriigis. See tähendab, et investeeringud välismaal asuvatesse kinnisasjadesse on vähem atraktiivsed võrreldes samasuguste siseriiklike investeeringutega, millega pärsitakse omakorda investeerijate tahet hoone ehitamiseks või ostmiseks teises liikmesriigis. Kohtupraktika kohaselt on siseriigis asuvasse kinnisasja tehtud investeeringu puhul rahakäibe paranemise korral tegemist maksualase eelisega, mida tuleb arvestada puhtalt siseriiklike ning piiriüleste olukordade käsitlemise võrdlemisel.

Kuigi vaidlusaluste diskrimineerivate õigusnormide toime on piiratud hoonetega, mille ehitusloa taotlus esitati või müügileping sõlmiti enne 1. jaanuari 2006, kuid sellega ei kõrvaldata kapitali vaba liikumise piirangut, sest kahaneva jäägi amortisatsioonimeetodi kasutamine toimub jätkuvalt.

Saksamaa Liitvabariigi valitsuse arvates õigustab nimetatud piirangut ülekaalukas üldine huvi; vaidlusaluste õigusnormide eesmärk on soodustada Saksamaal üürikorterite ehitamist.

Siinkohal tuleb märkida, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa põhivabaduste piirangut õigustada siseriikliku majanduse edendamiseks. Isegi juhul, kui üürikorterite ehitamise soodustamist võiks käsitada mittemajandusliku eesmärgina, ei oleks kahaneva jäägi meetodi kasutamise piiramine üksnes siseriigis asuvate hoonetega vajalik ja proportsionaalne. Üürikorterite ehitamine Saksamaal ei oleks kahjustatud seeläbi, kui kahaneva jäägi meetodi kasutamine oleks lubatud ka teistes liikmesriikides asuvate kinnisasjade puhul.

Saksamaa Liitvabariigi valitsus ei ole seega esitanud ühtegi põhjendust, mis võiks õigustada nimetatud kapitali vaba liikumise piirangut.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Finanzgericht Baden-Württemberg (Saksamaa) 7. juulil 2009 — Alketa Xhymshiti versus Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

(Kohtuasi C-247/09)

(2009/C 233/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Baden-Württemberg

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Alketa Xhymshiti

Vastustaja: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

Eelotsuse küsimused

1. Kas juhtudel, mil kolmanda riigi kodanik elab seaduslikult Euroopa Liidu liikmesriigis ja töötab Šveitsi Konföderatsioonis, on tema ja tema kolmanda riigi kodanikust naise suhtes elukohaliikmesriigis kohaldatav määrus 859/2003/EÜ⁽¹⁾, millest tulenevalt peab elukohaliikmesriik kohaldama töötaja ja tema naise suhtes määrusi 1408/71/EMÜ⁽²⁾ ja 574/72/EMÜ⁽³⁾?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas esimeses küsimuses nimetatud asjaoludel tuleb määruse 1408/71/EMÜ artikleid 2, 13 ja 76 ning määruse 574/72/EMÜ artikli 10 lõike 1 punkti a tõlgendada nii, et peretoetuste maksmisest kolmanda riigi kodanikust emale tohib elukohaliikmesriigis keelduda seetõttu, et ema on kolmanda riigi kodanik, kuigi asjaomane laps on Euroopa Liidu kodanik?

⁽¹⁾ Nõukogu 14. mai 2003. aasta määrus (EÜ) nr 859/2003, millega laiendatakse määruse (EMÜ) nr 1408/71 ja määruse (EMÜ) nr 574/72 sätteid kolmandate riikide kodanikele, keda need sätted juba ei hõlma üksnes nende kodakondsuse alusel (ELT L 124, lk 1; ELT eriväljaanne 05/04, lk 317).

⁽²⁾ Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35).

⁽³⁾ Nõukogu 21. märtsi 1972. aasta määrus (EMÜ) nr 574/72, millega määratakse kindlaks määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes rakendamise kord (EÜT L 74, lk 1; ELT eriväljaanne 05/01, lk 83).

7. juulil 2009 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Küprose Vabariik

(Kohtuasi C-251/09)

(2009/C 233/09)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: C. Zadra ja I. Chatzigiannis)

Kostja: Küprose Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et Küprose Vabariik rikkus kohustusi, mis tulenevad talle direktiivi 93/38/EMÜ⁽¹⁾ artikli 4 lõikest 2 ja artikli 31 lõikest 1 ning direktiivi 92/13/EMÜ⁽²⁾ artikli 1 lõikest 1;

— mõista kohtukulud välja Küprose Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Archi Ilektrismou Kyprou (Küprose energiaamet) on hankemenetluses nr 40/2005, mis puudutab Vasilikose soojusselektrijaama neljanda üksuse projekteerimist, ko haletoomist ja paigaldamist käsitleva lepingu sõlmimist, väidetavalt rikkunud direktiivi 93/38/EMÜ ja 92/13/EMÜ.

Direktiivi 93/38 artikli 4 lõike 2 ja artikli 31 lõike 1 rikkumise osas väidab komisjon, et see tuleneb kaebaja esitatud pakkumuse tagasilükkamisest ja teise pakkuja esitatud pakkumuse edukaks tunnistamisest kriteeriumi alusel, mida ei olnud hanke teates selgelt märgitud.

Mis puudutab direktiivi 92/13 rikkumist, siis leiab komisjon esiteks, et kuna hankija toimingud tekitasid ebakindla olukorra seoses kaebaja pakkumuse tagasilükkamise tinginud põhjustele antava tõlgendusega, siis rikkus hankija direktiivi 92/13 — üht direktiivi eesmärkidest, nimelt tõhususe eesmärki arvestavas tõlgenduses —, ning teiseks, et hankija ei saa põhjendada oma otsust viitega hindamisaruannetele.

(¹) Nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiiv 93/38/EMÜ, millega kooskõlastatakse veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate tellijate hankemenetlused (EÜT L 199, lk 84; ELT eriväljaanne 06/02, lk 194).

(²) Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiiv 92/13/EMÜ, veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate üksuste hankemenetlusi käsitlevate ühenduse eeskirjade kohaldamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 76, lk 14; ELT eriväljaanne 06/01, lk 315).

8. juulil 2009 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Ungari Vabariik

(Kohtuasi C-253/09)

(2009/C 233/10)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: R. Lyal ja K. Talabér Ritzné)

Kostja: Ungari Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Ungari Vabariik on kehtestanud teises liikmesriigis asuva korteriomandi võõrandamisele Ungaris asuva korteriomandi vastu ebasoodsamad tingimused kui Ungari korteriomandi võõrandamisele Ungaris asuva korteriomandi vastu, siis on ta rikkunud EÜ artiklitest 18, 39 ja 43 ning Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklitest 28 ja 31 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Ungari Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagi ese on Ungari maksuõigusnorm, mis võimaldab korteriomandi võõrandamise korral Ungaris omandiõiguse üleminekul tasuta maksu baasi kindlaksmääramisel sellest maha arvata ainult Ungaris võõrandatud korteri maksumuse.

Selline õigusnorm on vastuolus EÜ artiklitest 18, 39 ja 43 ning Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklitest 28 ja 31 tuleneva isikute vaba liikumise ja asutamisevabaduse põhimõttega.

Eespool nimetatud ühenduse õigusnormide eesmärk on lihtsustada ühenduse liikmesriikide kodanikel tegutseda ükskõik millise ühenduse liikmesriigi territooriumil nende poolt valitud tegevusalal ning ühtlasi on nende õigusnormidega keelatud sellised sätted, mille tagajärjel ühenduse mõne liikmesriigi kodanikke, kes soovivad tegeleda isikute vaba liikumise õigust kasutades majandustegevusega teise liikmesriigi territooriumil, koheldakse ebasoodsamalt. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on selliste meetmete näol, mis takistavad liikmesriigi kodanikel vaba liikumise õigust kasutades oma päritoluliikmesriigist lahkumast, tegemist selle õiguse piirangutega isegi sel juhul, kui neid kohaldatakse sõltumata kodakondsusest.

Vaidlustatud Ungari maksuõigusnormid on vaadeldavad selliste meetmetena. Maksusoodustuse andmata jätmise tagajärjel on nimelt need välisriigi või Ungari kodanikud, kes on vaba liikumise õigust kasutades elanud mõnes muus liikmesriigis ja soetanud seal kinnisvara, vähem motiveeritud Ungaris korteriomandit soetama kui need Ungari elanikud, kes ostavad uue korteri oma Ungaris asuva korteri asemele. Ungari õigusnormid võivad seega ilmselgelt heidutada teiste liikmesriikide kodanikke Ungaris elama asumast. Komisjoni arvamuse kohaselt on need isikud, kes juba võib-olla tasusid oma varasema elukoha järgses liikmesriigis korteriomandi ostmisel sarnaseid võõrandamismakse, samasuguses olukorras kui need, kes ostsid oma varasema korteriomandi Ungaris. Järelikult tuleb neid isikuid kohelda sarnaselt. Kuna Ungari õigusnormide tõttu on aga korterioistjad, kes vahetavad oma mõnes muus liikmesriigis asuva korteri Ungaris asuva korteri vastu, ebasoodsamas olukorras kui Ungari korteriomandi omanikest korterioistjad, siis on tegemist objektiivselt sarnaste olukordade erineva reguleerimise ja seeläbi diskrimineerivate õigusnormidega.

Käesolevat õigusrikkumist ei saa õigustada ühegi Ungari Vabariigi Valitsuse esitatud põhjendusega.

Esiteks, mis puutub maksusüsteemi ühtsuse säilitamisele tuginevasse põhjendusse, siis tuleb sedastada, et käesolevas asjas ei saa tuletada otsest seost eespool nimetatud maksusoodustuse ja mõne konkreetse maksubaasi kaudu selle soodustuse arvestamise vahel — see on aga tingimuseks sellele, et maksusüsteemi ühtsuse säilitamise vajadus võiks õigustada põhivabaduste kasutamise piiranguid. Rahanduslikust aspektist puudub otsene